

— anularea ca nelegală a dispoziției directivei în litigiu, astfel cum s-a solicitat în cererea formulată în primă instanță și obligarea părților la suportarea cheltuielilor de judecată;

— în plus, constatarea faptului că ordonanța din 22 ianuarie 2008, de soluționare a acțiunii introduse la 21 iulie 2004, reprezintă o încălcare a articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din cauza duratei excesive a procedurii și că, deja pentru acest motiv, trebuie să se acorde protecție juridică reclamantei.

Motivele și principalele argumente

Recurenta își întemeiază recursul formulat împotriva ordonanței menționate pe interpretarea greșită a articolului 230 al patrulea paragraf CE și pe erorile de procedură efectuate în timpul procedurii.

Tribunalul de Primă Instanță a respins acțiunea cu motivarea că recurenta nu este vizată în mod direct și individual prin actul atacat, în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE.

Acest punct de vedere juridic este eronat. Tribunalul ignoră că atingerea adusă proprietăți intelectuale determină, prin ea însăși, faptul de a fi vizat în mod direct și individual, ceea ce conduce la o afectare directă și individuală în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE. Esența unui brevet constă în a conferi unui subiect de drept determinat un drept exclusiv limitat în timp. Un astfel de drept poate fi atribuit, în mod logic, numai unui anumit subiect de drept. Nicio altă persoană nu dispune de aceste drepturi, astfel încât o atingere adusă acestui drept printr-un act juridic comunitar îl privește obligatoriu pe titularul acestuia în mod direct și individual.

Argumentul Tribunalului, potrivit căruia pe lângă recurentă există și alți furnizori de sisteme de taxare rutieră electronică care, eventual, sunt vizați în același mod ca recurenta și că, prin urmare, aceasta din urmă nu este vizată în mod direct și individual, nu este concludent. Nu poate fi exclusă o afectare directă și individuală faptul de a fi vizat în mod direct și individual în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE pentru motivul că alte persoane sunt de asemenea vizate prin actul juridic atacat, dacă acestea nu sunt titulare ale unui brevet.

Respingerea notei recurente, din care rezultă că aceasta a dezvoltat o normă infraroșu ISO-CALM pentru care a primit premiul de statului, este invocată ca încălcare a dreptului de a fi ascultat. În sfârșit, de asemenea durata de patru ani a procedurii nu poate fi acceptată și reprezintă, în sine, un viciu grav de procedură.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeitsgericht Hamburg (Germania) la 10 aprilie 2008 — Jürgen Römer/Freie und Hansestadt Hamburg

(Cauza C-147/08)

(2008/C 171/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jürgen Römer

Pârât: Freie und Hansestadt Hamburg

Întrebările preliminare

- 1) Pensiile suplimentare pentru foștii angajați și lucrători ai Freie und Hansestadt Hamburg, precum și pentru supraviețuitorii lor, reglementate prin prima Ruhegeldgesetz der Freie und Hansestadt Hamburg (Prima lege cu privire la pensia pentru limită de vârstă a orașului Hamburg, denumită în continuare „Prima RGG”) reprezintă „plăți [...] efectuate de regimurile publice sau asimilate, inclusiv de regimurile publice de securitate socială sau de protecție socială”, în sensul articolului 3 alineatul (3) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (!) (denumită în continuare „directiva”), astfel încât directiva menționată nu își găsește aplicare în domeniul de reglementare al Primei RGG?
- 2) Dacă se răspunde negativ la întrebarea precedentă:
 - 2.1. Normele din Prima RGG, care, pentru stabilirea cuantumului pensiilor disting între beneficiarii căsătoriți, pe de o parte, și toți ceilalți beneficiari, pe de altă parte, și anume îi avantajează pe beneficiarii căsătoriți — și în mod special față de persoanele care au încheiat o uniune consensuală cu o persoană de același sex (denumite în continuare „parteneri”) în conformitate cu Legea privind uniunea consensuală înregistrată (Lebenspartnerschaftsgesetz) din Republica Federală Germania, reprezintă „legislațiile naționale privind starea civilă și prestațiile care decurg din aceasta”, în sensul considerentului (22) din directivă?
 - 2.2. Dacă se răspunde afirmativ la întrebarea precedentă:

Aceasta are ca urmare faptul că directiva nu este aplicabilă cu privire la dispozițiile menționate din Prima RGG, cu toate că directiva însăși nu conține nicio limitare a domeniului său de aplicare, corespunzătoare considerentului (22)?
- 3) Dacă se răspunde negativ la prima parte a celei de a doua întrebări sau la a doua parte a celei de a doua întrebări:

Articolul 10 alineatul 6 din Prima RGG, potrivit căruia pensiile beneficiarilor căsătoriți care nu sunt separați în mod permanent sunt calculate pe baza fictivă a clasei de impozitare III/O (mai favorabilă pentru contribuabili), în timp ce pensiile pentru toți ceilalți beneficiari sunt, dimpotrivă, calculate pe baza fictivă a clasei de impozitare I (mai nefavorabilă pentru contribuabil), încalcă articolul 1 coroborat cu

articolul 2 și cu articolul 3 alineatul (1) litera (c) din directivă, în cazul unui beneficiar care a încheiat o uniune consensuală cu o persoană de același sex și care nu este separat în mod permanent de această persoană?

- 4) Dacă se răspunde afirmativ la prima întrebare sau la a doua parte a celei de a doua întrebări, ori se răspunde negativ la a treia întrebare:

Având în vedere norma, respectiv consecința juridică a acesteia, descrise la a treia întrebare, articolul 10 alineatul 6 din Prima RGG încalcă articolul 141 CE sau un principiu general al dreptului comunitar?

- 5) Dacă se răspunde afirmativ la a treia întrebare sau la a patra întrebare:

Aceasta are drept urmare că, atât timp cât articolul 10 alineatul 6 din Prima RGG nu este modificat în sensul înlăturării inegalității de tratament invocate, beneficiarul care a încheiat o uniune consensuală cu o persoană de același sex și care nu este separat în mod permanent poate solicita ca, în privința calculării pensiilor, să fie tratat la fel ca un beneficiar căsătorit care nu este separat în mod permanent? Dacă răspunsul este afirmativ, acest lucru este valabil — în cazul în care este aplicabilă directiva și se răspunde afirmativ la a treia întrebare — și înainte de expirarea termenului de transpunere prevăzut la articolul 18 alineatul (1) din directivă?

- 6) Dacă se răspunde afirmativ la a cincea întrebare:

Acest lucru este valabil în conformitate cu motivele Hotărârii din 17 mai 1990, Barber (C-262/88, Rec, p. I-1889), în sensul că egalitatea de tratament în ceea ce privește calcularea pensiilor trebuie să fie aplicată numai în raport cu acele părți ale drepturilor pe care beneficiarul le-a dobândit începând cu 17 mai 1990?

(¹) JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 14 aprilie 2008 — Siebrand BV, cealaltă parte în proces Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-150/08)

(2008/C 171/27)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Siebrand BV

Cealaltă parte în proces: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) O băutură care are un anumit conținut de alcool distilat, însă corespunde și definiției poziției 2206 din Nomenclatura combinată, este clasificată la această poziție atunci când este vorba de o băutură fermentată care, în urma adaosului de apă și de anumite substanțe, a pierdut gustul, mirosul și/sau aparența unei băuturi obținute dintr-un anumit fruct sau dintr-un anumit produs natural?
- 2) În cazul în care se răspunde afirmativ la prima întrebare: pe baza cărui criteriu se stabilește dacă băutura se clasifică totuși la poziția 2208 din Nomenclatura combinată având în vedere conținutul de alcool distilat?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spania) la 15 aprilie 2008 — Real Sociedad de Fútbol SAD și Nihat Kahveci/Consejo Superior de Deportes și Real Federación Española de Fútbol

(Cauza C-152/08)

(2008/C 171/28)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Real Sociedad de Fútbol SAD și Nihat Kahveci

Pârât: Consejo Superior de Deportes și Real Federación Española de Fútbol

Întrebările preliminare

Articolul 37 din Acordul de asociere CEE-Turcia (¹), semnat la Ankara la 12 septembrie 1963 și adoptat prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963, precum și Protocolul adițional din 23 noiembrie 1970 (²) se opun ca o federație sportivă să aplice unui sportiv profesionist de cetățenie turcă, angajat în mod legal de un club spaniol de fotbal, precum cel din cauza principală, o reglementare în temeiul căreia numai cluburile pot utiliza în competiții de nivel național un număr limitat de jucători provenind din state terțe care nu sunt părți la Spațiul Economic European?

(¹) Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia, semnat la 12 septembrie 1963 la Ankara și încheiat, aprobat și confirmat în numele Comunității prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963 (JO 1964, 217, p. 3685, Ediție specială 11/vol. 1, p. 10).

(²) Protocolul adițional, semnat la 23 noiembrie 1970 la Bruxelles și încheiat, aprobat și confirmat în numele Comunității prin Regulamentul (CEE) nr. 2760/72 al Consiliului din 19 decembrie 1972 (JO L 293, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 1, p. 37).